

DOI <https://doi.org/10.33989/pnpu.1235.c4131>

КВАЛІМЕТРИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕТОД ЕКСПЕРТНОГО ОЦІНЮВАННЯ ДИДАКТИЧНИХ МОДЕЛЕЙ

Анотація. У статті продемонстровано метод кваліметричного моделювання на прикладі експертного оцінювання дидактичної моделі ресурсно-орієнтованого навчання бакалаврів терапії та реабілітації на засадах *evidence-based approach*, котра охоплює змістово-цільовий, процесуальний та оцінювально-результативний блоки. Схарактеризовано дидактичні умови організації пошуково-дослідницької роботи бакалаврів терапії та реабілітації (1) створення в університеті студентських наукових товариств чи наукових гуртків «Академія інновацій терапії та реабілітації»; 2) активізація самостійної пошуково-дослідницької роботи за допомогою циклу інтерактивних лекцій «Наука в дії: інтерактивні стратегії дослідницької роботи в терапії та реабілітації»; 3) впровадження елементів творчості під час практичних занять з фахових дисциплін; 4) залучення студентів до вебінарів онлайн-ресурсу «Українська Академія Біологічної Медицини (УАБМ)», які складають ядро кваліметричної моделі. Запропоновано алгоритм побудови кваліметричної моделі: 1. Визначення об'єкта та мети кваліметричного оцінювання; 2. Теоретичне обґрунтування структури об'єкта оцінювання; 3. Виокремлення критеріїв та показників якості; 4. Побудова ієрархічної кваліметричної моделі; 5. Визначення вагових коефіцієнтів; 6. Розроблення шкал оцінювання; 7. Організація та проведення експертного оцінювання; 8. Математична обробка та узагальнення результатів; 9. Інтерпретація результатів і валідація моделі. Схарактеризовано кваліметричну модель, яка засвідчує високу ефективність дидактичної моделі ресурсно-орієнтованого навчання бакалаврів терапії та реабілітації на засадах *evidence-based approach*.

Ключові слова: кваліметричне моделювання, кваліметрична модель, дидактична модель, дидактичні умови, ресурсно-орієнтоване навчання, пошуково-дослідницька робота, дослідницька компетентність, освітній консалтинг, експертне оцінювання, *evidence-based approach*.

Сучасний етап розвитку вищої освіти характеризується посиленням вимог до якості освітніх результатів, обґрунтованості педагогічних рішень та доказовості впроваджуваних дидактичних інновацій. У цих умовах особливої актуальності набуває проблема об'єктивного, валідного та надійного оцінювання ефективності дидактичних моделей, що використовуються у професійній підготовці фахівців різних галузей знань. Традиційні підходи до експертного оцінювання педагогічних моделей здебільшого ґрунтуються на якісних судженнях експертів, що, попри їх цінність, часто мають фрагментарний характер, характеризуються високим рівнем суб'єктивності та обмеженими можливостями для порівняльного аналізу й узагальнення результатів.

У контексті трансформації освітніх систем, зумовленої цифровізацією, компетентнісною парадигмою навчання та орієнтацією на *evidence-based* підхід, постає потреба у застосуванні таких методів оцінювання, які поєднують якісну експертну інтерпретацію з кількісною формалізацією результатів. Саме в цьому аспекті кваліметричне моделювання розглядається як перспективний методологічний інструмент, здатний забезпечити системність, прозорість і відтворюваність процесу експертного оцінювання дидактичних моделей.

Актуальність проблеми зумовлена насамперед методологічними суперечностями між зростаючою складністю та багатовимірністю сучасних дидактичних моделей і відсутністю уніфікованих, науково обґрунтованих підходів до їх комплексної оцінки. Більшість існуючих моделей експертного аналізу не дозволяють адекватно відобразити взаємозв'язки між структурними компонентами дидактичної системи, рівень їх узгодженості, а також інтегральний вплив на результати навчання. Унаслідок цього ускладнюється

прийняття управлінських рішень щодо корекції, масштабування або впровадження педагогічних інновацій.

З освітньо-практичної позиції проблема полягає у необхідності забезпечення якості освітнього процесу в умовах варіативності навчальних середовищ, форм і технологій навчання. Заклади вищої освіти дедалі частіше використовують авторські дидактичні моделі, адаптовані до конкретних освітніх програм або контингенту здобувачів освіти, однак відсутність стандартизованих інструментів їх оцінювання унеможливорює коректне порівняння результативності таких моделей та обґрунтування їх ефективності на емпіричному рівні. Кваліметричне моделювання в цьому контексті дозволяє перейти від декларативних оцінок до кількісно визначених показників якості.

З позиції управління освітою та акредитаційних процедур актуальність проблеми зростає у зв'язку з підвищенням ролі внутрішніх систем забезпечення якості освіти та необхідністю об'єктивного моніторингу освітніх інновацій. Кваліметричні моделі створюють передумови для формування інструментарію експертного оцінювання, який може бути інтегрований у процедури внутрішнього аудиту, самооцінювання освітніх програм та зовнішньої експертизи, забезпечуючи узгодженість між стратегічними цілями закладу вищої освіти та реальними результатами освітньої діяльності.

Не менш значущою є міждисциплінарна актуальність проблеми, оскільки кваліметричне моделювання перебуває на перетині педагогіки, освітнього менеджменту, прикладної математики та теорії вимірювань. Використання кваліметричних підходів у педагогічних дослідженнях сприяє розвитку культури кількісного аналізу в гуманітарній сфері, розширює можливості моделювання складних освітніх явищ та забезпечує інтеграцію педагогічної науки у ширший науковий дискурс доказовості.

Таким чином, проблема застосування кваліметричного моделювання як ефективного методу експертного оцінювання дидактичних моделей зумовлена сукупністю методологічних, освітніх, управлінських та міждисциплінарних

чинників і потребує ґрунтовного теоретичного осмислення та науково обґрунтованого практичного впровадження. Її розв'язання сприятиме підвищенню об'єктивності оцінювання педагогічних інновацій, удосконаленню якості дидактичного проектування та розвитку сучасної теорії і практики вищої освіти.

Метою статті є обґрунтування та апробація кваліметричної моделі експертного оцінювання дидактичної моделі ресурсно-орієнтованого навчання бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach, з метою визначення рівня її ефективності, структурної узгодженості та відповідності сучасним вимогам професійної підготовки фахівців. Завдання: схарактеризувати складники дидактичної моделі ресурсно-орієнтованого навчання бакалаврів терапії та реабілітації, побудованої на засадах evidence-based approach; розробити та застосувати кваліметричний інструментарій для експертної перевірки ефективності дидактичної моделі ресурсно-орієнтованого навчання бакалаврів терапії та реабілітації, побудованої на засадах evidence-based approach.

Проблематика кваліметричного моделювання в освіті має достатньо ґрунтовне теоретичне підґрунтя та представлена у працях вітчизняних науковців, які розглядають кваліметрію як універсальний інструмент оцінювання якості складних педагогічних систем, процесів і результатів діяльності. Аналіз наукових джерел засвідчує, що кваліметричний підхід поступово утвердився як методологічна основа експертного оцінювання в педагогіці, управлінні освітою та професійній підготовці фахівців.

У працях науковців (Г. Дмитренко, О. Ануфрієва, Т. Бурлаєнко та В. Медвідь) кваліметрія розглядається в контексті управління освітніми системами з позицій гуманістичної парадигми. Автори обґрунтовують доцільність використання кваліметричних моделей для кількісного вимірювання якості управлінських рішень, освітніх процесів і результатів, акцентуючи увагу на необхідності поєднання формалізованих показників із ціннісно-

орієнтованими критеріями. Запропонований підхід заклав методологічні засади застосування кваліметрії як інструменту системного аналізу складних соціально-педагогічних явищ (Дмитренко, Ануфрієва, Бурлаєнко, Медвідь, 2016).

Розвиток ідей педагогічної кваліметрії в контексті професійно-педагогічної підготовки освітянських кадрів ґрунтовно представлений у роботах Т. Бурлаєнко. Авторка розглядає педагогічну кваліметрію як засіб оцінювання рівня сформованості професійних компетентностей майбутніх педагогів, обґрунтовує структуру кваліметричних моделей, принципи добору критеріїв і показників, а також механізми визначення їх вагомості. Важливим є висновок про те, що кваліметричний підхід забезпечує підвищення об'єктивності та діагностичної точності педагогічних досліджень (Бурлаєнко, 2018).

Окремі аспекти застосування кваліметричного моделювання у дослідженні професійної компетентності педагогів висвітлено у статті Ю. Бойчука та М. Астахової. Автори демонструють можливості кваліметричних моделей для оцінювання рівня сформованості спеціалізованих компетентностей учителів, підкреслюючи значення експертних процедур і математичної формалізації результатів. Запропонований підхід підтверджує ефективність кваліметрії як інструменту комплексної оцінки багатокomпонентних педагогічних утворень (Бойчук, Астахова, 2017).

Значний внесок у розвиток кваліметричного підходу в управлінні освітою здійснено Г. Єльніковою, яка обґрунтувала наукові основи побудови кваліметричних моделей адаптивного управління професійною освітою на регіональному рівні. Авторка доводить, що кваліметричні моделі дозволяють не лише оцінювати стан освітніх систем, а й прогнозувати напрями їх розвитку, забезпечуючи адаптивність управлінських рішень (Єльнікова, 2004, 2012, 2019).

Проблеми впровадження кваліметричних технологій у діяльність закладів вищої освіти розглянуті в дослідженнях О. Кондур, де акцент зроблено на можливостях кваліметрії для оцінювання ефективності управлінських процесів, освітніх програм і внутрішніх систем забезпечення якості освіти. Авторка

підкреслює, що кваліметричний підхід створює передумови для стандартизації експертного оцінювання та підвищення прозорості управлінських процедур (Кондур, 2018).

У свою чергу, З. Рябова, Г. Кравченко та інші учені розглядають кваліметричний підхід як методологічну основу оцінювання якості освітніх послуг, наголошуючи на його значенні для забезпечення порівнюваності результатів та обґрунтування управлінських рішень у сфері освіти. Запропоновані дослідницями моделі орієнтовані на комплексний аналіз якості освітньої діяльності з урахуванням інтересів різних стейкхолдерів, а також оцінювання цифрової культури керівників закладів загальної середньої освіти (Рябова, 2018; Германсон, Кравченко, Рябова, 2025).

Методологічні засади експертного оцінювання освітніх процесів були закладені ще в ранніх працях, зокрема в науково-методичному посібнику за редакцією А. Єрмоли (2000), де представлено технологію експертизи управління освітнім процесом у закладі загальної середньої освіти. Хоча зазначена робота має переважно прикладний характер, вона стала підґрунтям для подальшого розвитку кваліметричних підходів в освітній експертизі.

Узагальнення результатів аналізу наукових публікацій дає підстави стверджувати, що проблема кваліметричного моделювання достатньо широко досліджена у контексті управління освітою, оцінювання якості освітніх послуг та вимірювання професійних компетентностей фахівців. Водночас недостатньо висвітленими залишаються питання застосування кваліметричного моделювання для експертного оцінювання дидактичних моделей. Саме це зумовлює доцільність і наукову новизну представленого дослідження.

Кваліметрія – це наука, яка створена не штучно, а за вимогою практики. Це наукова галузь, що вивчає методологію й проблематику комплексних кількісних оцінок якостей будь-яких об'єктів, предметів чи процесів. Вона є складовою квалітології – науки про якість. Кінцевою метою кваліметрії є розроблення і вдосконалення методик, за допомогою яких може бути виражена на практиці

якість конкретного оцінюваного об'єкта одним числом, що характеризує ступінь задоволення певним об'єктом громадської чи особистої потреби (Бурлаєнко, 2018).

Під *педагогічної кваліметрії* нині розуміється галузь наукового знання, що вивчає методологію і проблематику розроблення комплексних оцінок якості будь-яких педагогічних об'єктів (предметів, явищ, процесів), досліджує та обґрунтовує закономірності якісних і кількісних вимірів педагогічних результатів, займається питаннями здійснення контролю за ходом процесу освіти, діагностики та корекції її результатів. Основним завданням педагогічної кваліметрії є пошук методів, прийомів, способів виявлення, встановлення та доведення цілей до всіх учасників навчально-виховних процесів через вимірювання результатів їхньої діяльності, що характеризують рівень досягнення цілей. Ця наука була виділена як самостійний напрям з кваліметрії (Там само).

Кваліметрична модель – це теоретично обґрунтована, ієрархічно структурована система критеріїв, показників, вагових коефіцієнтів і шкал оцінювання, яка забезпечує кількісне вимірювання та інтегральну оцінку якості складних об'єктів, процесів або результатів діяльності на основі експертних суджень і математичної формалізації. Кваліметрична модель є формалізованим інструментом наукового аналізу, що відображає структурно-функціональні характеристики об'єкта оцінювання та дозволяє шляхом системного поєднання якісних експертних оцінок і кількісних методів обробки даних визначити рівень його якості, ефективності або відповідності заданим критеріям.

У педагогічних дослідженнях кваліметрична модель розглядається як засіб об'єктивізації експертного оцінювання освітніх явищ, який забезпечує:

- перехід від описових суджень до кількісно визначених показників;
- порівняльний аналіз дидактичних моделей, освітніх процесів і результатів навчання;

– обґрунтування управлінських і педагогічних рішень на засадах доказовості.

На підставі аналізу праць науковців доцільно представити алгоритм побудови кваліметричної моделі (рис. 1).

Побудова кваліметричної моделі як інструменту експертного оцінювання складних педагогічних об'єктів є багатоетапним процесом, що передбачає послідовне поєднання теоретико-методологічних засад, експертних процедур та математичної формалізації результатів. Запропонований алгоритм ґрунтується на принципах системності, ієрархічності, об'єктивності та доказовості.

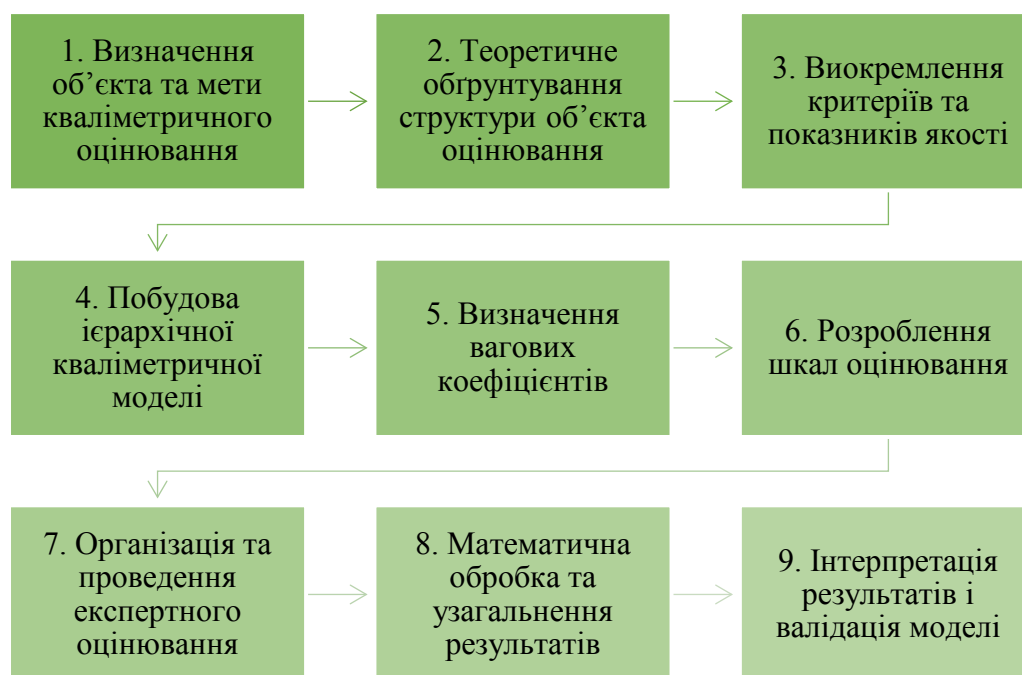

Рис. 1. Алгоритм побудови кваліметричної моделі

1. Визначення об'єкта та мети кваліметричного оцінювання. На першому етапі здійснюється чітке окреслення об'єкта кваліметричного моделювання (дидактичної моделі, освітнього процесу, професійної компетентності тощо) та формулювання мети оцінювання. Визначається, які аспекти якості підлягають аналізу, а також рівень узагальнення результатів (частковий або інтегральний показник).

2. *Теоретичне обґрунтування структури об'єкта оцінювання.* Другий етап передбачає аналіз наукових джерел і концептуальних підходів з метою виявлення структурних компонентів об'єкта оцінювання. На основі системного підходу формується модель структури об'єкта, що відображає його ключові блоки, елементи та взаємозв'язки між ними.

3. *Виокремлення критеріїв та показників якості.* На цьому етапі визначаються критерії оцінювання, які відображають суттєві характеристики об'єкта та відповідають меті дослідження. Для кожного критерію формулюється система показників, що підлягають експертному оцінюванню. Критерії та показники повинні бути операціоналізованими, однозначно інтерпретованими та придатними до кількісного вимірювання.

4. *Побудова ієрархічної кваліметричної моделі.* Сформовані критерії та показники структуруються у вигляді ієрархічної кваліметричної моделі, яка відображає співвідношення між окремими показниками, критеріями та інтегральним показником якості. Ієрархічна структура забезпечує можливість поетапного аналізу та узагальнення результатів оцінювання.

5. *Визначення вагових коефіцієнтів.* Одним із ключових етапів є встановлення вагових коефіцієнтів для критеріїв і показників, що відображають їх відносну значущість у загальній структурі моделі. Вагові коефіцієнти визначаються, як правило, експертним шляхом із використанням методів ранжування, парних порівнянь або аналітичних процедур узгодження експертних оцінок.

6. *Розроблення шкал оцінювання.* Для кожного показника розробляються шкали оцінювання, які забезпечують кількісне відображення рівня його сформованості. Шкали можуть бути бальними, рейтинговими або інтервальними та повинні забезпечувати однозначність інтерпретації експертних суджень і можливість подальшої математичної обробки даних.

7. *Організація та проведення експертного оцінювання.* На цьому етапі здійснюється добір експертів, визначення процедури експертизи та проведення

експертного оцінювання відповідно до розробленого інструментарію. Важливою умовою є забезпечення репрезентативності експертної групи та дотримання принципів об'єктивності й незалежності експертних суджень.

8. *Математична обробка та узагальнення результатів.* Отримані експертні оцінки підлягають математичній обробці з метою розрахунку часткових, групових та інтегрального показників якості. Результати узагальнюються з урахуванням вагових коефіцієнтів, що дозволяє отримати кількісну характеристику об'єкта кваліметричного оцінювання.

9. *Інтерпретація результатів і валідація моделі.* Завершальний етап передбачає інтерпретацію отриманих результатів, аналіз сильних і проблемних компонентів об'єкта оцінювання, а також перевірку валідності та надійності кваліметричної моделі. За потреби здійснюється корекція структури моделі, критеріїв або вагових коефіцієнтів.

З огляду на складність сучасних дидактичних моделей, що поєднують різнорівневі цілі, змістові компоненти, педагогічні технології та очікувані результати навчання, виникає потреба у практичній перевірці можливостей кваліметричного моделювання як інструменту їх експертного оцінювання. Теоретичне обґрунтування кваліметричного підходу потребує емпіричної конкретизації, яка дозволяє продемонструвати його аналітичний потенціал, прикладну доцільність та відтворюваність у реальних освітніх умовах.

У зв'язку з цим у межах даного дослідження кваліметричне моделювання апробується на прикладі дидактичної моделі ресурсно-орієнтованого навчання (РОН) бакалаврів терапії та реабілітації, побудованої на засадах evidence-based approach. Вибір саме цієї моделі зумовлений тим, що вона вже реалізована і є можливість проведення об'єктивних експертних процедур для оцінювання її якості та ефективності (Kononenko, Kononets, Mokliak, Kravchenko, Zuyenko, Petrenko, Ishchenko, 2025). Крім того, зазначена дидактична модель характеризується багатокomпонентною структурою та наявністю чітко окреслених критеріїв результативності, що створює сприятливі умови для

застосування кваліметричних процедур оцінювання. Це дозволяє не лише визначити інтегральний показник її ефективності, а й проаналізувати внесок окремих структурних компонентів у загальний рівень якості моделі.

Таким чином, використання дидактичної моделі РОН бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach як об'єкта кваліметричного моделювання забезпечує можливість наочно продемонструвати методологічні переваги цього підходу та обґрунтувати його доцільність для експертного оцінювання складних дидактичних моделей у вищій освіті.

Дидактична модель РОН бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach позиціонується як цілісна педагогічна система, що інтегрує цільові орієнтири, зміст професійної підготовки, освітні ресурси, методи та технології навчання з метою формування у здобувачів вищої освіти здатності до прийняття клінічно та професійно обґрунтованих рішень на основі наукових доказів, критичного аналізу інформації та ефективного використання ресурсів у сфері терапії та реабілітації.

Модель уміщує 3 блоки: *змістово-цільовий, процесуальний та оцінювально-результативний* (рис. 2).

Рис. 2. Дидактична модель РОН бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach

1. Змістово-цільовий блок визначає стратегічні орієнтири та концептуальні засади моделі й охоплює:

– мету навчання – формування у бакалаврів терапії та реабілітації дослідницької компетентності (науково-дослідницька активність, сформованість дослідницьких умінь, творчого потенціалу, інтеграція наукових знань із практичною підготовкою), а також підвищення їхньої готовності до

самостійного вирішення професійних завдань на основі доказового підходу (evidence-based approach);

– дослідницькі завдання у межах фахових дисциплін, спрямовані на розвиток умінь пошуку, критичного оцінювання та інтеграції наукових доказів у професійну діяльність;

– принципи РОН (відкритість освітнього середовища, доступність і варіативність ресурсів, індивідуалізація освітніх траєкторій);

– консалтинг-семінарський цикл «Evidence-Based Practice у терапії та реабілітації»;

– очікувані результати навчання, узгоджені з компетентнісною моделлю випускника-бакалавра терапії та реабілітації.

2. Процесуальний блок відображає механізми реалізації змістово-цільових орієнтирів і включає сукупність дидактичних умов організації пошуково-дослідницької роботи бакалаврів терапії та реабілітації як важливого процесу РОН:

1) створення в університеті студентських наукових товариств чи наукових гуртків «Академія інновацій терапії та реабілітації»;

2) активізація самостійної пошуково-дослідницької роботи за допомогою циклу інтерактивних лекцій «Наука в дії: інтерактивні стратегії дослідницької роботи в терапії та реабілітації»;

3) впровадження елементів творчості під час практичних занять з фахових дисциплін;

4) залучення студентів до вебінарів онлайн-ресурсу «Українська Академія Біологічної Медицини (УАБМ)».

3. Оцінювально-результативний блок спрямований на забезпечення зворотного зв'язку та об'єктивного вимірювання результатів реалізації моделі й охоплює:

– критерії та показники сформованості у бакалаврів терапії та реабілітації дослідницької компетентності;

- інструменти оцінювання, зокрема кваліметричні моделі, експертне оцінювання, портфоліо, аналітичні звіти;
- рівні досягнення результатів навчання, які відображають динаміку професійного зростання здобувачів вищої освіти;
- механізми корекції та вдосконалення дидактичної моделі на основі результатів оцінювання.

Обґрунтовуючи суть блоків моделі, слід наголосити, що організація пошуково-дослідницької роботи студентів в умовах РОН є необхідною та важливою частиною їх професійної підготовки, яка виокремлюється у процесі освітньої діяльності у ЗВО. Це явище має важливі характеристики та властивості, що роблять його предметом об'єктивного наукового аналізу. Безперечно, для ефективної організації пошуково-дослідницької роботи студентів в умовах РОН необхідно створити в освітньому процесі відповідні умови, що включають комплекс можливостей, технологій та засобів для організації навчання, які забезпечать ефективність та результативність цього процесу.

Проблематику організації пошуково-дослідницької роботи студентів активно досліджують S. Rodenbusch (2016), P. Hernandez (2016), S. Simmons (2016), E. Dolan (2016), L. Auchincloss (2014), S. Laursen (2014), J. Branchaw (2014), K. Eagan (2014), M. Graham (2014), D. Hanauer (2014), N. Kononets (2021), S. Nestulya (2021), I. Soloshych (2021), V. Zhamardiy (2021), V. Odokienko (2021), A. Jenkins (2015), M. Healey (2015), О. Браславська (2018), О. Глушак (2018), Н. Мазур (2018), І. Макаревич (2018), В. Оніпко (2013), В. Прошкін (2018), В. Собкова (2021), К. Собкова (2021), О. Чорновол-Ткаченко (2009), А. Яновський (2009), та ін. Аналіз праць учених свідчить про доцільність активізації пошуково-дослідницької роботи студентів бакалаврату, у межах якої відбувається творче дослідження теми, що визначається самостійно студентом. Така форма роботи є проявом вищої форми самостійного навчання студентів, оскільки вона приймає форму наукового передбачення, де студент сам встановлює мету та шукає способи її вирішення.

Разом із тим, застосування РОН, яке акцентує на використанні різних ресурсів у навчальній діяльності, стимулює студентів до розвитку інформаційної грамотності та пошуково-дослідницької роботи (Ikonne, 2024; Melendres, 2015; Wijaya, 2017). Попри зростання інтересу до дослідницької освіти бакалаврів терапії та реабілітації (Helgøy, Bonsaksen, Røykenes, 2022), проблема організації пошуково-дослідницької діяльності бакалаврів терапії та реабілітації в умовах РОН залишається недостатньо дослідженою. В умовах суспільного запиту на підготовку висококваліфікованих реабілітаційних фахівців, здатних ефективно працювати з наслідками воєнних травм, постстресових розладів і процесів посткризового відновлення, постає потреба у створенні педагогічних стратегій, що поєднують пошуково-дослідницьку діяльність студентів із РОН та ресурсно-орієнтованим освітнім середовищем. Таке поєднання забезпечує формування дослідницької компетентності, професійної самостійності та готовності до доказово обґрунтованої терапевтичної й реабілітаційної практики.

Гіпотеза дослідження ґрунтувалася на припущенні, що реалізація дидактичної моделі та інтеграція визначених дидактичних умов організації пошуково-дослідницької роботи бакалаврів терапії та реабілітації в умовах РОН сприятиме формуванню в здобувачів вищої освіти дослідницької компетентності (науково-дослідницька активність, сформованість дослідницьких умінь, творчого потенціалу, інтеграція наукових знань із практичною підготовкою), а також підвищенню їхньої готовності до самостійного вирішення професійних завдань на основі доказового підходу (evidence-based approach).

Для перевірки гіпотези було використано комплекс таких *методів дослідження*: аналіз, синтез, порівняння, зіставлення (для вивчення літературних джерел, нормативних документів, досвіду провадження РОН, evidence-based approach; визначення дидактичних умов); діагностична карта для оцінювання ефективності дидактичних умов організації пошуково-дослідницької роботи бакалаврів терапії та реабілітації (анкетування, експертне оцінювання діяльності гуртків, контент-аналіз студентських робіт, спостереження, анкета «Самооцінка

дослідницької компетентності», тестування знань із методології, аналіз міні-проектів, опитувальник «Творчий потенціал», спостереження, аналіз творчих робіт, тестування за змістом вебінарів, самоаналіз і рефлексивні щоденники, портфоліо); кваліметричне моделювання.

Експеримент проведено із залученням здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація спеціалізація 227.02 Ерготерапія галузі знань 22 Охорона здоров'я освітня кваліфікація: бакалавр терапії та реабілітації за спеціалізацією 227.02 Ерготерапія професійна кваліфікація: Ерготерапевт (72 особи 4 курсу); а також 12 викладачів, які забезпечили викладання дисциплін відповідної освітньої програми Полтавського державного медичного університету. Для експерименту обрано низку фахових дисциплін («Цифрові технології в охороні здоров'я», «Основи теорії здоров'я та здорового способу життя», «Арт-терапія» та ін.), які студенти вивчали у межах імплементації РОН та evidence-based approach. Процес кваліметричного моделювання здійснено із залученням викладачів Полтавського державного медичного університету та фахівців кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І. А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка.

Суть доказового підходу (evidence-based approach) у контексті підготовки бакалаврів терапії та реабілітації в умовах РОН полягає у впровадженні в освітній процес принципів наукової обґрунтованості, критичного мислення та практичного застосування перевірених знань з урахуванням доступних ресурсів освітнього середовища. Цей підхід передбачає, що майбутні фахівці з терапії та реабілітації приймають професійні рішення, спираючись на найкращі наукові докази, клінічний досвід та індивідуальні потреби пацієнта, а в освітньому контексті – на доказову базу педагогічних практик і раціональне використання наявних навчальних ресурсів (Beidas, Kendall, 2010; Kazdin, Weisz, 2003; Tanenbaum, 2005).

У системі РОН доказовий підхід набуває особливої ваги, оскільки спрямований на оптимізацію освітнього процесу відповідно до реальних умов – кадрових, матеріально-технічних, інформаційних та соціально-психологічних можливостей ЗВО. Він стимулює викладачів і студентів до пошуку та застосування науково верифікованих методів терапії, реабілітації й педагогічної взаємодії при обмежених ресурсах, акцентуючи на якості, а не кількості навчальних засобів.

Відтак, доказовий підхід у підготовці бакалаврів терапії та реабілітації в умовах РОН: забезпечує зв'язок між науковими даними, освітньою практикою і професійною компетентністю; формує в студентів науково-дослідницькі навички, вміння аналізувати, оцінювати та впроваджувати доказові стратегії у майбутній професійній діяльності; сприяє раціональному використанню освітніх, людських і матеріальних ресурсів у процесі навчання та дослідження.

Процес формування дослідницької компетентності є складним та тривалим і не виникає автоматично. Викладач, крок за кроком, систематично сприяє розвитку дослідницьких умінь студентів, надає контроль за виконанням ними дослідницьких завдань та застосовує інструменти освітнього консалтингу, а також інтегрує у цей процес сучасні інтернет-сервіси та цифрові технології (Іщенко, Кононець, 2025). Консалтингові практики забезпечують цілісну підтримку процесу навчання, допомагають студентам формувати навички планування, критичного аналізу та самостійного прийняття рішень. Відтак, освітній консалтинг стає ключовим механізмом реалізації РОН, сприяючи послідовному, контрольованому та науково обґрунтованому розвитку дослідницької компетентності бакалаврів терапії та реабілітації.

На підставі аналізу праць О.Браславської та І.Макаревич визначено сукупність елементів пошуково-дослідницької роботи студентів: мотив, мета, об'єкт, предмет, процес та продукт (Браславська, Макаревич, 2018).

Структурні компоненти пошуково-дослідницької роботи студентів зображено на рисунку 3:

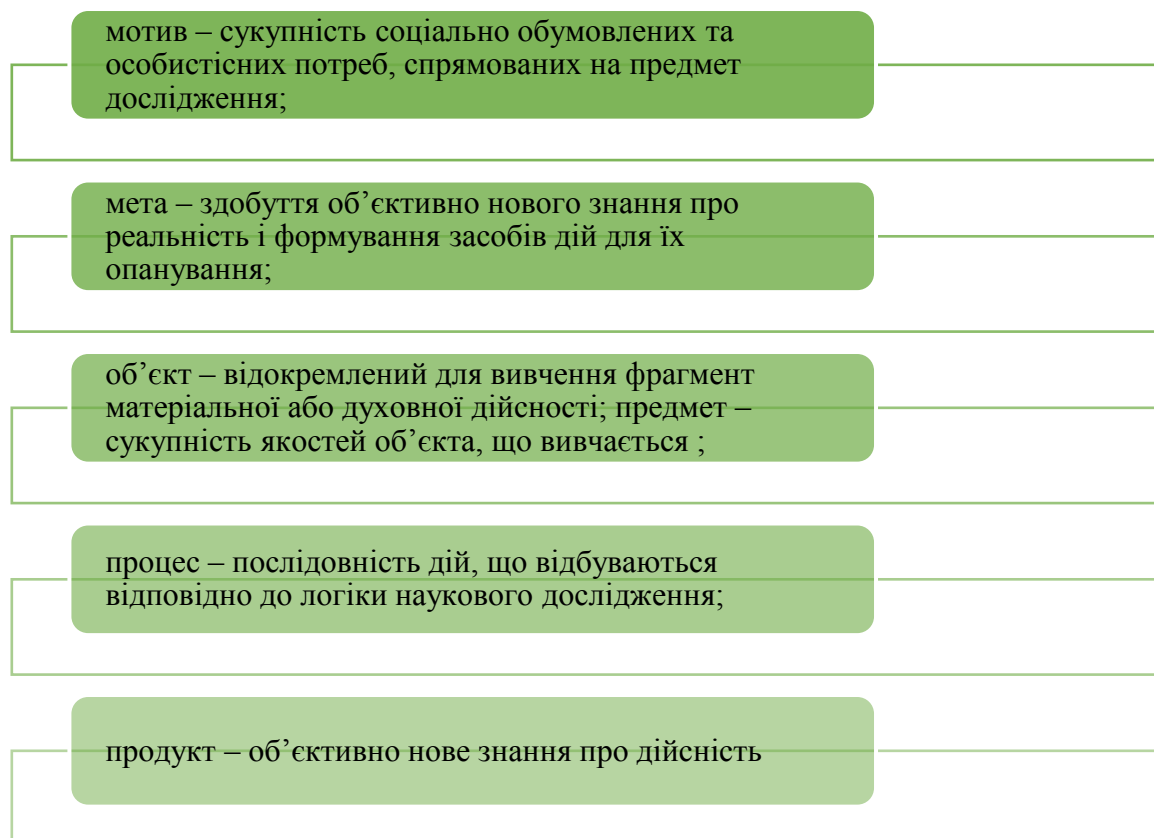

Рис. 3. Структурні компоненти пошуково-дослідницької роботи бакалаврів терапії та реабілітації

Практика організації освітнього процесу в університеті уможливила зафіксувати етапи організації та реалізації пошуково-дослідницької роботи студентів, котрі забезпечують їх рух від одного рівня до іншого: *пропедевтичний, початково-методологічний, дослідницько-практичний етап* (рис. 4).

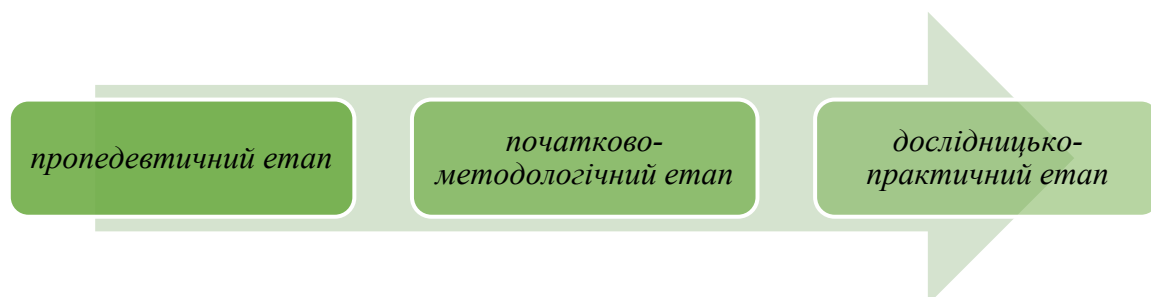

Рис. 4. Етапи організації та реалізації пошуково-дослідницької роботи бакалаврів терапії та реабілітації

Пропедевтичний етап (1-2 курс). Цей етап починається з 1 курсу. Студенти знайомляться з таким поняттям, як пошуково-дослідницька діяльність, вчаться знаходити інформацію для доповідей, рефератів, досліджують різні цікаві теми, створюють проекти-презентації, знайомляться з науковим підходом до організації навчальної діяльності, поглиблюються знання про план (простий, складний, цитатний, питальний). На 2 курсі студенти вчаться складати конспекти різних видів, на заняттях викладачі активно формують уміння працювати з довідковою, науковою літературою, нормативно-законодавчими документами (Оніпко, 2013).

Початково-методологічний етап (3-4 курс). На цьому етапі студенти поповнюють свій понятійно-категоріальний апарат науковими термінами з галузі охорони здоров'я, терапії та реабілітації, ерготерапії; активно включаються у процес підготовки рефератів, доповідей, беруть участь у студентських конференціях, дебатах, проводять дослідження на актуальну тематику разом із викладачами, пишуть курсові роботи; вчаться визначати об'єкт, предмет, мету, завдання, гіпотезу, методи й засоби дослідження тощо.

Дослідницько-практичний етап охоплює 3-4 курси, але повна його реалізація відбувається саме на 4 курсі, коли студент самостійно вибирає й формулює тему в галузі охорони здоров'я (наприклад, для курсової, дослідницького проекту, доповіді на конференції, участі у конкурсі студентських наукових робіт та ін.), визначає напрями дослідження (методи фізичної реабілітації (наприклад, ЛФК, масаж, механотерапія), реабілітація при конкретних захворюваннях (інсульт, травми хребта), відновлення функцій у різних групах пацієнтів (діти, спортсмени), організаційні аспекти реабілітаційної допомоги тощо), планує і реалізує методи дослідження, описує хід проведеної пошуково-дослідницької роботи, формулює самостійні висновки, актуалізує практичне значення роботи.

У ході експерименту визначено й реалізовано дидактичні умови організації пошуково-дослідницької роботи бакалаврів терапії та реабілітації (Kononenko, Kononets, Mokliak, Kravchenko, Zuyenko, Petrenko, Ishchenko, 2025):

1) створення в університеті студентських наукових товариств чи наукових гуртків «Академія інновацій терапії та реабілітації»;

2) активізація самостійної пошуково-дослідницької роботи за допомогою циклу інтерактивних лекцій «Наука в дії: інтерактивні стратегії дослідницької роботи в терапії та реабілітації»;

3) впровадження елементів творчості під час практичних занять з фахових дисциплін;

4) залучення студентів до вебінарів онлайн-ресурсу «Українська Академія Біологічної Медицини (УАБМ)».

Перша дидактична умова – створення в університеті студентських наукових товариств чи наукових гуртків «Академія інновацій терапії та реабілітації».

Для сприяння актуалізації пошуково-дослідницької роботи студентів з питань дослідження професійних методик терапії та реабілітації може бути ефективним створення студентських наукових товариств чи наукових гуртків типу «Академія інновацій терапії та реабілітації» в університеті. Керівництво цими об'єднаннями відбувається викладачами кафедр, або стейкголдерами (практикуючими фахівцями з терапії та реабілітації, ерготерапії) та співробітниками наукових структурних підрозділів, а також аспірантами ЗВО. Для організаційного забезпечення діяльності наукових товариств чи проблемних груп може бути визначено координатора серед студентів, зазвичай представника старших та випускних курсів. Основні завдання координатора включають участь у розробці плану роботи наукового товариства, контроль за його виконанням та ведення необхідної документації. Форми роботи включають безпосередню реалізацію пошукових та дослідницьких завдань, пошук та реферування наукової літератури (з активною участю бібліотекарів закладу вищої освіти),

участь у студентських олімпіадах, конкурсах та виставках наукових робіт (включаючи всеукраїнські та міжнародні), апробацію результатів досліджень через доповіді, тези та статті, а також активну участь у створенні та організації студентських наукових конференцій, семінарів, Інтернет-конференцій, онлайн-семінарів і т.д. (Прошкін, Глушак, Мазур, 2018).

Учасники наукового гуртка готують доповіді та реферати на різноманітні теми, після чого представляють їх на гурткових засіданнях чи на наукових конференціях. Члени гуртка можуть включати студентів з різних груп, курсів ЗВО, які виявили високий рівень освоєння спеціальності, розширюють теоретичний кругозір та наукову ерудицію, і мають знання про стан розвитку наукових проблем у різних галузях науки.

Друга дидактична умова – активізація самостійної пошуково-дослідницької роботи за допомогою циклу інтерактивних лекцій «Наука в дії: інтерактивні стратегії дослідницької роботи в терапії та реабілітації».

Під час РОН дидактично доцільно активізувати самостійну пошуково-дослідницьку роботу студентів за допомогою циклу інтерактивних лекцій «Наука в дії: інтерактивні стратегії дослідницької роботи в терапії та реабілітації», під час яких у студентів формується: розуміння мети поставленого пошуково-дослідницького завдання, формування власної позиції відповідно до завдання, пошук необхідної навчальної та наукової інформації, освоєння та логічна обробка отриманої інформації, чітке та систематичне планування самостійної роботи, використання методів науково-дослідницької діяльності для розв'язання завдань, обґрунтування та захист прийнятого рішення, а також проведення аналізу та самоконтролю.

Очевидно, ці компоненти представляють собою різні дії дидактичного характеру майбутніх фахівців, що підтверджує різноплановість самостійної роботи студентів. Послідовність та комбінація цих компонентів визначає її як окремий навчальний процес.

Послугуючись практичними засадами цифрової дидактики (Blossfeld, et al., 2018; Chen, & Tsai, 2019), для циклу інтерактивних лекцій створено онлайн-платформу (наприклад, Google Клас), у середовищі якої для студентів презентовано: загальний перелік тем інтерактивних лекцій «Наука в дії: інтерактивні стратегії дослідницької роботи в терапії та реабілітації»; кожна тема лекції, яка вміщує коротку презентацію, відеолекцію від лектора у записі, додаткову інформацію до відеолекції; додатковий матеріал для завантаження, наприклад, електронні посібники чи підручники, методичні рекомендації, тематичну інфографіку (Kononets, Ilchenko, Zhamardiy, Shkola, Broslavska, Kolhan, Padalka, Kolgan, 2021); підсумкове тестування; онлайн-консультант (консультації зі студентами, робота над помилками, поради тощо).

Розроблено 5 інтерактивних лекцій для циклу «Наука в дії: інтерактивні стратегії дослідницької роботи в терапії та реабілітації» так, щоб поступово формувати дослідницькі компетентності бакалаврів:

Лекція 1. Дослідницька культура фахівця: від клінічного спостереження до наукової ідеї. Ключові акценти: роль дослідження у професійній діяльності терапевта й реабілітолога; типи досліджень у галузі здоров'я, реабілітації, фізичної терапії; формулювання наукової проблеми, об'єкта, предмета, мети та завдань; інтерактив: «Проблемне поле мого фаху» (робота з кейсами).

Лекція 2. Методологія дослідження: логіка, дизайн і вибір методів. Ключові акценти: методологічні підходи в сучасних дослідженнях реабілітації; якісні та кількісні методи збору даних; структура експерименту, клінічне дослідження, описовий аналіз; інтерактив: «Сконструюй своє дослідження» (робота в малих групах).

Лекція 3. Інструменти дослідника: методи збору та обробки емпіричних даних. Ключові акценти: анкетування, тести, біомедичні вимірювання, спостереження; надійність і валідність методів; обробка результатів у статистичних програмах (SPSS, Excel); інтерактив: «Дані говорять» (аналіз реальних дослідницьких прикладів).

Лекція 4. Академічна доброчесність і наукова комунікація. Ключові акценти: етичні стандарти дослідницької діяльності у сфері охорони здоров'я; академічна доброчесність, цитування, антиплагіат; структура наукової статті, тез; інтерактив: «Редакторська рада» (аналіз і вдосконалення наукового тексту).

Лекція 5. Презентація результатів дослідження. Ключові акценти: ефективна наукова комунікація і візуалізація даних; підготовка виступу на конференцію, наукової доповіді; публікаційна активність у фахових журналах; інтерактив «Захист міні-дослідження».

Під час проведення інтерактивних лекцій застосовано різні цифрові інструменти для навчання, комунікації, пошуку інформації та реалізації доказового підходу (Burns, eds., 2020).

Третя дидактична умова – впровадження елементів творчості під час практичних занять з фахових дисциплін.

Однією з важливих форм пошуково-дослідницької роботи студентів, включеною до навчальних програм, є впровадження елементів творчості під час практичних занять. Розвитку навичок колективної творчості сприяло застосування діалогової форми навчання, проведення проблемних лекцій, організація круглих столів, використання ділових ігор та викладання у дистанційних курсах з фахових дисциплін індивідуальних домашніх завдань із включенням елементів наукового пошуку. Щоб поєднати дослідницьку та навчальну роботу студентів, використано форму практичного семінару (зокрема, онлайн-семінару), організовану так, що кожен студент має можливість виступити з доповіддю або повідомленням, присвяченим результатам виконання наукового дослідження (Оніпко, 2013, Собкова, Собкова, 2021).

Творчу дослідницьку діяльність студентів під час практичних занять із фахових дисциплін спрямовано на вивчення практик організації здоров'язбережувальної діяльності. Такий підхід забезпечив інтеграцію теоретичних знань і практичного досвіду, сприяв розвитку аналітичного мислення, формуванню навичок дослідницького пошуку та критичного

осмислення професійної інформації. У ході експерименту з'ясовано, що дослідження реальних або змодельованих кейсів здоров'язбережувальної практики стимулює здатність студентів аналізувати ефективність різних моделей оздоровчої, профілактичної та реабілітаційної роботи, а також розробляти власні інноваційні підходи до їх реалізації.

Заходи щодо впровадження елементів творчості під час практичних занять з фахових дисциплін подано у таблиці 1.

Таблиця 1

**Заходи щодо впровадження елементів творчості під час практичних
занять з фахових дисциплін**

Назва заходу	Мета	Зміст і форми реалізації	Очікувані результати
Творча дослідницька лабораторія «Інновації у здоров'язбереженні»	Розвиток умінь аналізувати, узагальнювати й адаптувати сучасні здоров'язбережувальні технології до професійної діяльності терапевта та реабілітолога.	Проведення практикумів, групових обговорень, міні-досліджень; аналіз сучасних реабілітаційних програм, створення творчих проєктів щодо оптимізації здоров'язбережувальних практик.	Формування дослідницьких умінь, здатності до інноваційного мислення, розроблення власних моделей здоров'язбережувальної діяльності.
Практико-творчий семінар «Моделювання здоров'язбережувальних ситуацій»	Формування здатності творчо застосовувати знання у вирішенні професійних завдань.	Інтерактивні вправи, кейс-аналіз, рольові ігри, моделювання клінічних ситуацій; створення сценаріїв реабілітаційних занять із використанням арт- і тілесно-орієнтованих методик.	Розвиток професійної гнучкості, креативності, емоційної саморегуляції, навичок командної взаємодії.
Конкурс професійно-дослідницьких проєктів «Творчі стратегії збереження здоров'я»	Стимулювання творчої ініціативи студентів і мотивації до	Розроблення та представлення індивідуальних або колективних міні-проєктів,	

	науково-пошукової діяльності.	спрямованих на вдосконалення практик профілактики, реабілітації та підтримки здоров'я; публічний захист, презентації, постери.	
--	-------------------------------	--	--

Реалізація цієї дидактичної умови постала дієвим засобом підвищення ефективності професійної підготовки майбутніх фахівців. Запропоновані заходи забезпечили комплексний підхід до формування дослідницької компетентності, складники якої становлять основу професійної готовності терапевта й реабілітолога до роботи в умовах сучасної системи охорони здоров'я.

Проведення творчої дослідницької лабораторії «Інновації у здоров'язбереженні» сприяло інтеграції науково-дослідницької діяльності з практичною підготовкою студентів, розширило їхнє уявлення про сучасні підходи до організації здоров'язбережувальної діяльності та формує здатність до інноваційного пошуку. Практико-творчий семінар «Моделювання здоров'язбережувальних ситуацій» забезпечив перенесення теоретичних знань у площину професійної діяльності, сприяв розвитку навичок прийняття рішень у складних реабілітаційних умовах, підсилив рефлексивно-емоційний компонент навчання. Конкурс професійно-дослідницьких проєктів «Творчі стратегії збереження здоров'я» виступив потужним мотиваційним чинником, який стимулював наукову активність студентів, сприяв їх самовираженню й формуванню академічної доброчесності.

Загалом, системна реалізація зазначених заходів створила умови для формування у студентів стійкої мотивації до професійного саморозвитку, усвідомлення цінності власного здоров'я та здоров'я інших, розвитку творчого потенціалу та готовності до впровадження інноваційних здоров'язбережувальних технологій у майбутній діяльності.

Четверта дидактична умова – залучення студентів до вебінарів онлайн-ресурсу «Українська Академія Біологічної Медицини (УАБМ)».

Використання відкритих онлайн-ресурсів УАБМ дало змогу студентам брати участь у вебінарах реабілітологів, що сприяє суттєвому підвищенню якості професійної підготовки майбутніх бакалаврів терапії та реабілітації, розширенню їхнього науково-практичного світогляду та формуванню ціннісного ставлення до здоров'язбереження. Залучення студентів до інтерактивного освітнього простору УАБМ забезпечило доступ до актуальних знань із галузі біологічної, функціональної та інтегративної медицини, сприяло усвідомленню міждисциплінарних зв'язків між терапією, реабілітацією, нутріціологією, психологією та біомеханікою.

Унаслідок участі у вебінарах відбулося поглиблення теоретичних знань щодо сучасних підходів до діагностики та відновлення функціонального стану організму, розвиток аналітичних умінь оцінювати ефективність біомедичних технологій, а також формування професійної рефлексії щодо застосування методів біологічної медицини в практичній діяльності. Студенти набули навичок критичного мислення, роботи з науковими джерелами, участі в дискусіях і формулюванні власної дослідницької позиції. Крім того, участь у вебінарах сприяла посиленню мотивації до безперервного професійного розвитку, інтеграції у фахове середовище, розширенню академічних контактів і залученню до сучасних наукових спільнот. Важливим результатом стало також підвищення рівня сформованості здоров'язбережувальної компетентності, оскільки студенти ознайомилися з практиками комплексного підходу до підтримання та відновлення здоров'я людини на засадах доказової медицини.

Отже, залучення студентів до освітньо-наукових заходів УАБМ довело свою ефективність як форми інтеграції освітнього процесу з сучасними науковими досягненнями, що забезпечує гармонійне поєднання академічної підготовки, дослідницької активності та практичної орієнтації майбутніх фахівців терапії та реабілітації.

Ефективність дидактичних умов організації пошуково-дослідницької роботи бакалаврів терапії та реабілітації в умовах РОН оцінювалася на основі діагностичної карти (табл. 2):

Таблиця 2

Діагностична карта ефективності дидактичних умов

№	Дидактична умова	Критерії оцінювання	Рівень сформованості	Балова оцінка*
1	Створення студентських наукових товариств/гуртків	Науково-дослідницька активність: участь у заходах, підготовка тез/статей, ініціатива у проєктах	Високий: активна участь у >3 заходах, публікації/презентації Середній: участь у 1–2 заходах, міні-дослідження без публікації Низький: відсутність активної участі	3 / 2 / 1
2	Активізація самостійної пошуково-дослідницької роботи через цикл інтерактивних лекцій «Наука в дії: інтерактивні стратегії дослідницької роботи в терапії та реабілітації»	Сформованість дослідницьких умінь: формулювання проблеми, вибір методів, інтерпретація результатів	Високий: самостійне виконання проєкту, обґрунтовані методи, креативні рішення Середній: часткова самостійність, методи з допомогою викладача Низький: робота лише за інструкцією, без креативного осмислення	3 / 2 / 1
3	Впровадження елементів творчості під час практичних занять	Розвиток професійно-творчого потенціалу: генерування ідей, пошук нестандартних рішень, моделювання ситуацій	Високий: регулярна генерація інноваційних ідей, якісні творчі роботи Середній: обмежене використання творчих рішень, часткова самостійність Низький: відсутність проявів творчості та самостійності	3 / 2 / 1
4	Залучення студентів до вебінарів УАБМ	Інтеграція наукових знань із практичною підготовкою: розуміння	Високий: активна участь, застосування знань у практичних	3 / 2 / 1

	міждисциплінарних зв'язків, критичний аналіз, рефлексія	завданнях, рефлексія Середній: участь без активного застосування знань Низький: відсутність участі або мінімальна увага до матеріалу	
--	---	--	--

* Балова оцінка: 3 – високий рівень; 2 – середній рівень; 1 – низький рівень.

За допомогою діагностичних методів (анкетування, експертне оцінювання діяльності гуртків, контент-аналіз студентських робіт, спостереження, анкета «Самооцінка дослідницької компетентності», тестування знань із методології, аналіз міні-проектів, опитувальник «Творчий потенціал», спостереження, аналіз творчих робіт, тестування за змістом вебінарів, самоаналіз і рефлексивні щоденники, портфоліо) з'ясовано рівень сформованості дослідницької компетентності за 4 критеріями: *науково-дослідницька активність, сформованість дослідницьких умінь, творчого потенціалу, інтеграція наукових знань із практичною підготовкою.*

Інтегрована діагностична карта сформованості дослідницької компетентності здобувачів вищої освіти для комплексного оцінювання рівня її сформованості на основі інтеграції кількісних і якісних методів педагогічної діагностики подана у таблиці 3.

Таблиця 3

Інтегрована діагностична карта сформованості дослідницької компетентності здобувачів вищої освіти

Критерій	Показники	Діагностичні методики	Бали (0–3)
Науково-дослідницька активність	Мотивація до дослідницької діяльності	Анкетування, самоаналіз, рефлексивні щоденники	0–3
	Участь у наукових заходах (гуртки, вебінари, конференції)	Експертне оцінювання діяльності гуртків, спостереження, портфоліо	0–3

	Систематичність наукового пошуку	Контент-аналіз студентських робіт, аналіз портфоліо	0–3
Сформованість дослідницьких умінь	Знання методології дослідження	Тестування знань із методології, тестування за змістом вебінарів	0–3
	Планування та реалізація дослідження	Аналіз міні-проектів, спостереження	0–3
	Аналіз та інтерпретація результатів	Контент-аналіз студентських і творчих робіт	0–3
Сформованість творчого потенціалу	Оригінальність ідей	Опитувальник «Творчий потенціал», аналіз творчих робіт	0–3
	Креативність у дослідницькій діяльності	Спостереження, аналіз міні-проектів	0–3
	Гнучкість мислення	Самоаналіз, рефлексивні щоденники	0–3
Інтеграція наукових знань із практикою	Застосування наукових знань у практичній діяльності	Аналіз міні-проектів, портфоліо	0–3
	Обґрунтованість практичних рішень	Експертне оцінювання, спостереження	0–3
	Рефлексія практичного досвіду	Самоаналіз, рефлексивні щоденники	0–3

Максимальна кількість балів – 36. Шкала рівнів сформованості (3 рівні): 0–12 балів – низький, 13–24 бали – середній, 25–36 балів – високий.

Запровадження трирівневої шкали сформованості дослідницької компетентності (низький, середній, високий) зумовлене необхідністю укрупнення діагностичних інтервалів, що сприяє підвищенню надійності та валідності інтерпретації результатів педагогічної діагностики. Застосування трирівневої моделі дає змогу мінімізувати суб'єктивність оцінювання та зменшити похибку під час віднесення здобувачів освіти до суміжних рівнів, що є особливо важливим за умов використання комплексу різнорідних методик (кількісних і якісних). Крім того, трирівнева шкала забезпечує чіткіше типологічне розмежування станів сформованості дослідницької компетентності,

уможливило узагальнення діагностичних результатів на інтегральному рівні та підвищує репрезентативність порівняльного аналізу. Такий підхід відповідає усталеній практиці комплексної педагогічної діагностики, є методично доцільним для багатокomпонентних утворень і забезпечує прозорість та відтворюваність результатів дослідження.

Динаміку змін у рівнях сформованості дослідницької компетентності бакалаврів терапії та реабілітації після упровадження дидактичних умов показано на рисунку 5.

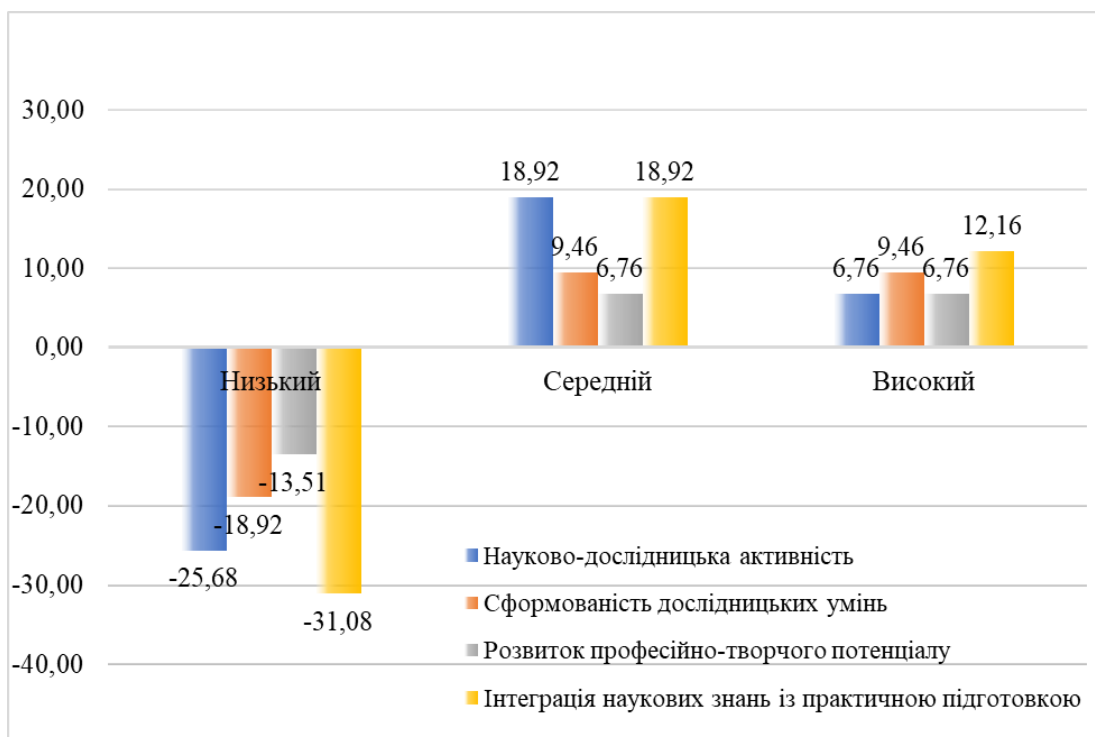

Рис. 5. Зміни у рівнях дослідницької компетентності бакалаврів терапії та реабілітації (дані у %)

Аналіз змін рівнів сформованості дослідницької компетентності бакалаврів терапії та реабілітації свідчить про позитивну динаміку у середньому та високому рівнях за всіма чотирма компонентами та зменшення частки студентів із низьким рівнем.

Науково-дослідницька активність: частка студентів із низьким рівнем зменшилася на 25,68%, у той час як середній та високий рівні зросли на 18,92%

і 6,76% відповідно. Це свідчить про активізацію участі студентів у науково-дослідницьких заходах, формування навичок самостійної роботи та зацікавленості у професійних проєктах.

Сформованість дослідницьких умінь: відзначається зменшення низького рівня на 18,92% і збільшення середнього та високого на 9,46% кожен. Це демонструє, що студенти здобули більшу здатність формулювати дослідницькі проблеми, обирати методи та аналізувати результати.

Розвиток професійно-творчого потенціалу: зниження низького рівня на 13,51% та зростання середнього і високого рівнів на 6,76% вказує на ефективність впровадження творчих методик у практичних заняттях та інтерактивних лекціях, що стимулює креативність і нестандартне мислення.

Інтеграція наукових знань із практичною підготовкою: найбільш суттєві зміни спостерігаються у зниженні низького рівня (-31,08%) і зростанні середнього (+18,92%) та високого (+12,16%). Це свідчить про те, що реалізація дидактичних умов (вебінари, проєкти, практико-творчі завдання тощо) сприяє кращому застосуванню теоретичних знань у практичній діяльності, підвищує готовність студентів до самостійної професійної роботи.

Отже, загальна тенденція свідчить про позитивний ефект дидактичних умов щодо формування дослідницької компетентності бакалаврів терапії та реабілітації. Зменшення частки студентів із низьким рівнем і зростання середнього та високого рівнів демонструє ефективність дидактичних умов організації пошуково-дослідницької роботи бакалаврів терапії та реабілітації в умовах ресурсно-орієнтованого навчання та ресурсів, залучених до їх реалізації.

Для експертного оцінювання ефективності дидактичної моделі ресурсно-орієнтованого навчання бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach застосовано метод кваліметричного моделювання і розроблено кваліметричну модель (табл. 4).

Кваліметрична модель оцінювання ефективності дидактичної моделі ресурсно-орієнтованого навчання бакалаврів терапії та реабілітації на засадах

evidence-based approach – це теоретично обґрунтована ієрархічно структурована система критеріїв, показників, вагових коефіцієнтів і шкал оцінювання, спрямована на кількісне вимірювання рівня якості та ефективності дидактичної моделі ресурсно-орієнтованого навчання бакалаврів терапії та реабілітації, що базується на засадах evidence-based approach та передбачає експертну оцінку ступеня сформованості доказово орієнтованих професійних компетентностей.

Таблиця 4

Кваліметрична модель оцінювання ефективності дидактичної моделі ресурсно-орієнтованого навчання бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach

Фактори	Вагомість факторів	Критерії	Вагомість критеріїв	Ступінь проявлення критеріїв	Ступінь проявлення факторів
Змістово-цільовий блок	0,31	мета навчання – формування у бакалаврів терапії та реабілітації дослідницької компетентності, а також підвищення їхньої готовності до самостійного вирішення професійних завдань на основі доказового підходу (evidence-based approach)	0,67	0,75	0,2976
		дослідницькі завдання у межах фахових дисциплін, спрямовані на розвиток умінь пошуку, критичного оцінювання та інтеграції наукових доказів у професійну діяльність	0,27	0,5	
		принципи РОН (відкритість освітнього середовища, доступність і варіативність ресурсів, індивідуалізація освітніх траєкторій)	0,31	0,25	
		консалтинг-семінарський цикл «Evidence-Based Practice у терапії та реабілітації»	0,49	0,5	

Процесуальний блок	0,39	створення в університеті студентських наукових товариств чи наукових гуртків «Академія інновацій терапії та реабілітації»	0,42	0,75	0,289575
		активізація самостійної пошуково-дослідницької роботи за допомогою циклу інтерактивних лекцій «Наука в дії: інтерактивні стратегії дослідницької роботи в терапії та реабілітації»	0,57	0,5	
		впровадження елементів творчості під час практичних занять з фахових дисциплін	0,32	0,25	
		залучення студентів до вебінарів онлайн-ресурсу «Українська Академія Біологічної Медицини (УАБМ)»	0,25	0,25	
Оцінювально-результативний блок	0,27	критерії та показники сформованості у бакалаврів терапії та реабілітації дослідницької компетентності	0,76	0,75	0,351675
		інструменти оцінювання сформованості дослідницької компетентності	0,69	0,5	
		рівні досягнення результатів навчання, які відображають динаміку професійного зростання здобувачів вищої освіти	0,42	0,75	
		механізми корекції та вдосконалення дидактичної моделі на основі результатів оцінювання	0,29	0,25	
Результат: інтегральний показник					0,94

Як зазначає Г. Єльнікова (2004), подана у таблиці 4 модель є базовою або варіативною, тому що може бути адаптованою до місцевих умов на основі конкретизації критеріїв і показників їх прояву.

З метою оцінювання якості визначених блоків дидактичної моделі було сформовано зміст кваліметричної моделі наступним чином: виокремлено три

напрями діяльності викладачів Полтавського державного медичного університету для реалізації РОН бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach, які умовно приймалися за *фактори*.

- 1) реалізація визначних стратегічних орієнтирів та концептуальних засад РОН бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach (Змістово-цільовий блок);
- 2) реалізація сукупності дидактичних умов організації пошуково-дослідницької роботи бакалаврів терапії та реабілітації (Процесуальний блок);
- 3) забезпечення зворотного зв'язку та об'єктивного вимірювання результатів реалізації моделі (Оцінювально-результативний блок).

До цих факторів підібрано змістові критерії, що виконували роль показників змісту діяльності кожного напрямку. Так, визначені фактори розкривають *критерії*:

- 1) мета навчання – формування у бакалаврів терапії та реабілітації дослідницької компетентності, а також підвищення їхньої готовності до самостійного вирішення професійних завдань на основі доказового підходу (evidence-based approach);
- 2) дослідницькі завдання у межах фахових дисциплін, спрямовані на розвиток умінь пошуку, критичного оцінювання та інтеграції наукових доказів у професійну діяльність;
- 3) принципи РОН (відкритість освітнього середовища, доступність і варіативність ресурсів, індивідуалізація освітніх траєкторій);
- 4) консалтинг-семінарський цикл «Evidence-Based Practice у терапії та реабілітації»;
- 5) створення в університеті студентських наукових товариств чи наукових гуртків «Академія інновацій терапії та реабілітації»;

- 6) активізація самостійної пошуково-дослідницької роботи за допомогою циклу інтерактивних лекцій «Наука в дії: інтерактивні стратегії дослідницької роботи в терапії та реабілітації»;
- 7) впровадження елементів творчості під час практичних занять з фахових дисциплін;
- 8) залучення студентів до вебінарів онлайн-ресурсу «Українська Академія Біологічної Медицини (УАБМ)»;
- 9) критерії та показники сформованості у бакалаврів терапії та реабілітації дослідницької компетентності;
- 10) інструменти оцінювання сформованості дослідницької компетентності;
- 11) рівні досягнення результатів навчання, які відображають динаміку професійного зростання здобувачів вищої освіти;
- 12) механізми корекції та вдосконалення дидактичної моделі на основі результатів оцінювання.

Вагомість факторів та критеріїв визначалася методом ранжування (за допомогою функціоналу табличного процесора Excel та розроблених Excel-моделей) за методикою Г. Єльнікової, ступінь проявлення критеріїв – за допомогою експертної, або індексної оцінки: обчисленням індексу наявного стану відносно до бажаного (кількість проявлених вимог в діяльності співвідноситься до загальної кількості вимог). При цьому здійснювалася опора на встановлену шкалу: 0,00 – критерій фактично не має проявлення; 0,25 – критерій має незначне проявлення; 0,50 – критерій проявляється в межах 40% – 60% вимог; 0,75 – критерій проявляється в межах 61% – 75% вимог; 1,00 – критерій проявляється в межах 76% – 100% вимог (Єльнікова, 2004, 2019).

Питання для експертного ранжування факторів і критеріїв (оцінювання ефективності дидактичної моделі РОН бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach) сформовано й запропоновано експертам у форматі онлайн-опитувальника:

I. Ранжування факторів

1. Розташуйте подані фактори дидактичної моделі за ступенем їх значущості для забезпечення ефективності РОН бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach (1 – найвища значущість, 3 – найменша):

- Змістово-цільовий блок
- Процесуальний блок
- Оцінювально-результативний блок

II. Ранжування критеріїв у межах факторів

Фактор 1. Змістово-цільовий блок

2. Розташуйте критерії змістово-цільового блоку за рівнем їх впливу на формування дослідницької компетентності та готовності бакалаврів терапії та реабілітації до професійної діяльності на основі доказового підходу (1 – найвища значущість):

- Мета навчання, орієнтована на формування дослідницької компетентності та evidence-based мислення
- Дослідницькі завдання у межах фахових дисциплін
- Принципи РОН
- Консалтинг-семінарський цикл «Evidence-Based Practice у терапії та реабілітації»

Фактор 2. Процесуальний блок

3. Розташуйте критерії процесуального блоку за ступенем їх значущості для активізації дослідницької та навчально-професійної діяльності бакалаврів терапії та реабілітації (1 – найвища значущість):

- Функціонування студентських наукових товариств / гуртків
- Активізація самостійної пошуково-дослідницької діяльності
- Впровадження елементів творчості під час практичних занять
- Залучення студентів до професійних вебінарів і онлайн-ресурсів

Фактор 3. Оцінювально-результативний блок

4. Розташуйте критерії оцінювально-результативного блоку за рівнем їх впливу на забезпечення об'єктивності, надійності та корекційної спрямованості оцінювання результатів навчання (1 – найвища значущість):

- Критерії та показники сформованості дослідницької компетентності
- Інструменти оцінювання сформованості дослідницької компетентності
- Рівні досягнення результатів навчання
- Механізми корекції та вдосконалення дидактичної моделі

III. Оцінювання ступеня проявлення критеріїв

5. Оцініть ступінь проявлення кожного критерію у реальній освітній практиці підготовки бакалаврів терапії та реабілітації, використовуючи шкалу:

0,00 – критерій фактично не має проявлення

0,25 – критерій має незначне проявлення

0,50 – критерій проявляється в межах 40–60 % вимог

0,75 – критерій проявляється в межах 61–75 % вимог

1,00 – критерій проявляється в межах 76–100 % вимог

(Оцінка здійснюється окремо для кожного критерію).

IV. Узагальнювальне експертне судження

6. Які з поданих факторів і критеріїв, на Вашу думку, мають визначальний вплив на ефективність реалізації дидактичної моделі РОН бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach? (Відкрита відповідь).

Рівень виявлення факторів було визначено на основі математичних формул, запропонованих у працях Г. Єльнікової, Г. Германсон, Г. Кравченко та З. Рябової, що дозволяють здійснити кількісну інтерпретацію результатів експертного оцінювання (Єльнікова, 2019; Германсон, Кравченко, Рябова, 2025). Використання зазначеного формульного апарату забезпечує об'єктивність, відтворюваність та точність розрахунків у межах кваліметричного моделювання.

З метою підвищення зручності обробки даних і мінімізації арифметичних похибок розрахункові формули було інтегровано в автоматизовану Excel-модель, яка дає змогу оперативно здійснювати підрахунок часткових та інтегральних показників, варіювати вагові коефіцієнти та візуалізувати отримані результати. Представлена Excel-модель (рис. 6) слугує інструментом аналітичної підтримки процесу оцінювання та сприяє підвищенню прозорості інтерпретації результатів кваліметричного аналізу.

	A	B	C	D	E	F	G
		Фактори	Вагомість факторів	Критерії	Вагомість критеріїв	Ступінь проявлення критеріїв	Ступінь проявлення факторів
3	Кваліметричне моделювання: Excel-модель	Змістово-цільовий блок	0,31	мета навчання – формування у бакалаврів терапії та реабілітації дослідницької компетентності, а також підвищення їхньої готовності до самостійного вирішення професійних завдань на основі доказового підходу (evidence-based approach)	0,67	0,75	0,2976
4				дослідницькі завдання у межах фахових дисциплін, спрямовані на розвиток умінь пошуку, критичного оцінювання та інтеграції наукових доказів у професійну діяльність	0,27	0,5	
5				принципи РОН (відкритість освітнього середовища, доступність і варіативність ресурсів, індивідуалізація освітніх траєкторій)	0,31	0,25	
6				консалтинг-семінарський цикл «Evidence-Based Practice у терапії та реабілітації»	0,49	0,5	
7				створення в університеті студентських наукових товариств чи наукових гуртків «Академія інновацій терапії та реабілітації»	0,42	0,75	0,289575
8							

Рис. 6. Автоматизована Excel-модель

Для визначення рівня діяльності викладачів Полтавського державного медичного університету для реалізації РОН бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach використано наведену шкалу: до 0,5 балів – бездіяльність або діяльність не відповідає вимогам сьогодення; 0,5 – рівень діяльності критичний; 0,5 – 0,75 – рівень діяльності допустимий (враховуються вимоги сьогодення); 0,75 – 1,0 – рівень діяльності оптимальний (переходить в режим саморозвитку) (Там само).

За результатами кваліметричного моделювання отримано значення інтегрального показника 0,94, що свідчить про високу ефективність запропонованої моделі. Це дає підстави стверджувати, що рівень діяльності викладачів Полтавського державного медичного університету щодо реалізації РОН бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach є оптимальним і характеризується переходом у режим саморозвитку. У ході експерименту викладачі успішно реалізували визначні стратегічні орієнтири та концептуальні засади РОН бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach (змістово-цільовий блок дидактичної моделі); сукупність дидактичних умов організації пошуково-дослідницької роботи бакалаврів терапії та реабілітації (процесуальний блок); забезпечили зворотній зв'язок зі студентами та об'єктивне вимірювання результатів реалізації моделі – сформованість дослідницької компетентності здобувачів вищої освіти (оцінювально-результативний блок).

Висновки. Таким чином, обґрунтовано застосування методу кваліметричного моделювання для оцінювання дидактичної моделі РОН бакалаврів терапії та реабілітації на засадах evidence-based approach, що включає *змістово-цільовий, процесуальний та оцінювально-результативний блоки*. Встановлено, що ключовими дидактичними умовами організації пошуково-дослідницької роботи бакалаврів є: створення студентських наукових товариств та гуртків, активізація самостійної дослідницької діяльності через інтерактивні лекції, впровадження елементів творчості під час практичних занять та залучення студентів до онлайн-ресурсів наукового спрямування. Ці елементи формують ядро кваліметричної моделі та забезпечують її функціональність. Запропонований алгоритм побудови кваліметричної моделі включає дев'ять послідовних етапів – від визначення об'єкта оцінювання до інтерпретації результатів та валідації моделі – що забезпечує системність і наукову обґрунтованість процесу експертної оцінки. Результати кваліметричного моделювання свідчать про високу ефективність запропонованої дидактичної

моделі: отримане значення інтегрального показника 0,94 демонструє оптимальний рівень діяльності викладачів Полтавського державного медичного університету у реалізації РОН бакалаврів терапії та реабілітації та підтверджує режим саморозвитку в навчально-дослідницькому процесі. Отримані висновки дозволяють рекомендувати запропоновану дидактичну та кваліметричну модель для практичного використання у навчальному процесі з метою підвищення ефективності організації пошуково-дослідницької діяльності студентів та формування компетентностей на засадах доказового підходу.

Література

1. Бойчук Ю. Д., Астахова М. С. Окремі аспекти застосування кваліметричного моделювання у дослідженні компетентності вчителів із безпеки життєдіяльності. *Педагогіка безпеки*. 2017. № 2. С. 52–59.

2. Браславська О. В., Макаревич І. М. Активізація пошуково-дослідницької діяльності студентів як елемент розвитку їх компетентності. *Наукові записки екологічної лабораторії УДПУ*. Вип.21. Умань : Видавець "Сочінський М. М.", 2018-С.146-149.

3. Бурлаєнко Т. І. Педагогічна кваліметрія в контексті професійнопедагогічної підготовки освітянських кадрів. *Теорія та методика професійно-педагогічної підготовки освітянських кадрів: акмеологічні аспекти: монографія/керівн. авт. кол. Н. В. Гузій*. Київ: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2018. С. 483–511.

4. Германсон Г. О., Кравченко Г. Ю., Рябова З. В. Кваліметричне моделювання цифрової культури керівників закладів загальної середньої освіти. *Імідж сучасного педагога*. 2025. №(4(223)). С. 18–23.

5. Гриньова М., Кононец Н. Моделювання професійного розвитку майбутніх менеджерів у системі управління підготовкою магістрів у Полтавському національному педагогічному університеті імені В. Г. Короленка. *Ресурсно-орієнтоване навчання: теорія та практика підготовки майбутніх менеджерів у цифровому освітньому просторі* :

колективна монографія / за ред. д-ра пед. наук М. В. Гриньової, д-ра пед. наук Н. В. Кононец ; Полтав. нац пед.ун-т імені В. Г. Короленка. Полтава, 2025. С. 110-155.

6. Дмитренко Г. А., Ануфрієва О. Л., Бурлаєнко Т. І., Медвідь В. В. Кваліметрія в управлінні: гуманістичний контекст: навч. посіб.; за заг. ред. Г. А. Дмитренка. Київ: Аграрна освіта, 2016. 335 с.

7. Єльнікова Г. В. Деякі питання кваліметричного підходу і оцінювання електронних підручників. *Науково-методичне забезпечення професійної освіти і навчання: матеріали Звітної наук.-практ. конф.* (м. Київ, 29 березня 2012 р.). Київ, 2012. С. 16–18.

8. Єльнікова Г. В. Наукові основи розроблення кваліметричної моделі адаптивного управління професійною (професійно-технічною) освітою в регіоні. *Імідж сучасного педагога*. 2019. № 5 (188). С. 17–24.

9. Єльнікова Г.В. Основи адаптивного управління (тексти лекцій). Х.: Видав. гр. «Основа», 2004. 128 с.

10. Іщенко І., Кононец Н. Освітній консалтинг у системі професійної підготовки магістрів освітніх наук. *Ресурсно-орієнтоване навчання: теорія та практика підготовки майбутніх менеджерів у цифровому освітньому просторі : колективна монографія* / за ред. д-ра пед. наук М. В. Гриньової, д-ра пед. наук Н. В. Кононец ; Полтав. нац пед.ун-т імені В. Г. Короленка. Полтава, 2025. С. 212-244.

11. Кондур О. Кваліметричні технології в управлінні закладом вищої освіти. *Вісник Львівського університету. Серія педагогічна*. 2018. Вип. 33. С. 107–116.

12. Оніпко В. Організація дослідницько-пошукової діяльності майбутніх учителів природничих дисциплін у підготовці до професійної діяльності у профільній школі. *Витоки педагогічної майстерності*. 2013. Вип. 11. С. 246-250.

13. Прошкін В. В., Глушак О. М., Мазур Н. П. Організація науково-дослідної роботи студентів гуманітарних спеціальностей засобами хмаро

орієнтованих технологій. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2018. Т. 63, № 1. С. 186-200.

14. Рябова З. Кваліметричний підхід до оцінювання якості надання освітніх послуг. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія «Педагогіка»*. 2018. Вип. 5 (9). С. 1–20.

15. Собкова В.В., Собкова К.Б. Удосконалення науково-дослідної роботи майбутніх юристів. *Сучасне право в епоху соціальних змін: Матеріали XI Міжнародної науково – практичної конференції* (м. Київ, 26 лютого 2021 р.). Том 1. Тернопіль: Вектор, 2021. С. 48-50.

16. Технологія експертизи управління освітнім процесом у загальноосвітньому навчальному закладі: наук.-метод. посібник / За ред. А. М. Єрмоли. Харків: Пошук, 2000. 260 с.

17. Чорновол-Ткаченко О.О. Науково-дослідницька діяльність студентів у ВНЗ України: зміст та завдання. *Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. №866. Романо-германська філологія. Methodика викладання іноземних мов*. 2009. Вип. 59.

18. Яновський А.О. Зміст пошуково-дослідної діяльності. *Наукові записки. Вип. 83. Серія: Педагогічні науки*. Кіровоград: РВВКДПУ ім. В. Винниченка, 2009. С. 234-238.

19. Auchincloss L.C., Laursen S.L., Branchaw J.L., Eagan K., Graham M., Hanauer D.I., et al. Assessment of course-based undergraduate research experiences: a meeting report. *CBE life. Sci Educ.* 2014. №13(1). Retrieved from <https://doi.org/10.1187/cbe.14-01-0004>.

20. Beidas R.S., Kendall P. C. Training Therapists in Evidence-Based Practice: A Critical Review of Studies From a Systems-Contextual Perspective. *Clin Psychol (New York)*. 2010 Mar;17(1):1-30. Retrieved from doi: 10.1111/j.1468-2850.2009.01187.x. PMID: 20877441; PMCID: PMC2945375.

21. Blossfeld H. P., et al. *Digitale Souveränität und Bildung*. Münster: Waxmann Verlag GmbH, 2018. 280 p.

22. Burns T. and F. Gottschalk (eds.) (2020), *Education in the Digital Age: Healthy and Happy Children*, Educational Research and Innovation, *OECD Publishing, Paris*. Retrieved from <https://doi.org/10.1787/1209166a-en>.
23. Chen C., & Tsai C. C. (2019). Online learning and digital literacy: A review of the literature. *Educational Media International*. 2019. №56(2). C. 117-133.
24. Helgøy K.V., Bonsaksen T. & Røykenes K. Research-based education in undergraduate occupational therapy and physiotherapy education programmes: a scoping review. *BMC Med Educ*. 2022. № 358. Retrieved from <https://doi.org/10.1186/s12909-022-03354-2>
25. Ikonne U. H. Application of resource-based learning (RBL) in nigerian. *Journal of Nigeria Languages' Studies (NILAS)*. 2024. № 2(3). P. 130–135. Retrieved from <https://nilas.com.ng/index.php/nilas/article/view/71>
26. Jenkins A., Healey M. International perspectives on strategies to support faculty who teach students via research and inquiry. *Counc Undergrad Res Q*. 2015. №35(3). P.31–38.
27. Kazdin A. E., & Weisz J. R. (Eds.). *Evidence-based psychotherapies for children and adolescents*. New York: Guilford Press, 2003.
28. Kononenko S.V., Kononets N.V., Mokliak V.M., Kravchenko A.I., Zuyenko M. O., Petrenko L. M., Ishchenko I. S. Research work of bachelor of therapy and rehabilitation in the conditions of resource-based learning: evidence-based approach. *Клінічна та профілактична медицина*. 2025. №8 (46). P. 178-188.
29. Kononets N., Nestulya S., Soloshych I., Zhamardiy V., Odokienko V. Investigating the Didactic System of Research Competence Formation for Prospective PE Instructors. *Journal of Research in Medical and Dental Science*, 2021, Volume 9, Issue 7, Page No: 414-418.
30. Kononets N., Zhamardiy V., Nestulya S., Denysenko Ye., Ostashova V., Sokil A. Didactic Conditions For The Formation Of The Readiness Of Future Lawyers For Professional Activity During Blended Learning. *Journal for Educators, Teachers and Trainers*, 2022. Vol. 13(5). 380-391.

31. Kononets, N., Ilchenko, O., Zhamardiy, V., Shkola, O., Broslavska, H., Kolhan, O., Padalka, R., Kolgan, T. (2021). Software tools for creating electronic educational resources in the resource-based learning process. *Journal for Educators, Teachers and Trainers JETT*, 12 (3), 165-175.
32. Melendres G. O. Resource-based Learning Strategy to Improve Information Literacy in General Science of Freshmen Secondary Students. *Proceedings of the 3rd Global Summit on Education GSE 2015*, 9-10 March 2015, Kuala Lumpur, Malaysia.
33. Rodenbusch S.E., Hernandez P.R., Simmons S.L., Dolan E.L. Early engagement in course-based research increases graduation rates and completion of science, engineering, and mathematics degrees. *CBE life. Sci Educ.* 2016. №15(2). Retrieved from <https://doi.org/10.1187/cbe.16-03-0117>.
34. Tanenbaum S. J. Evidence-based practice as mental health policy: Three controversies and a caveat. *Health Affairs.* 2005. №24. P. 163–173.
35. Wijaya H. Developing Resource-based Learning Materials for Mechanical Engineering Students. A graduate thesis, Graduate School, Yogyakarta State University, Yogyakarta, 2017.

***Abstract.** The article demonstrates the method of qualimetric modeling on the example of expert evaluation of the didactic model of resource-oriented training of bachelors of therapy and rehabilitation based on the evidence-based approach, which covers the content-target, procedural and evaluation-result blocks. The didactic conditions for organizing the research work of bachelors of therapy and rehabilitation are characterized: (1) the creation of student scientific societies or scientific circles “Academy of Innovations in Therapy and Rehabilitation” at the university; 2) the activation of independent research work through a series of interactive lectures “Science in Action: Interactive Strategies of Research Work in Therapy and Rehabilitation”; 3) the introduction of elements of creativity during practical classes in professional disciplines; 4) involving students in webinars of the online resource “Ukrainian Academy of Biological Medicine (UABM)”, which constitute the core of the qualimetric model. An algorithm for constructing a qualimetric model is proposed: 1. Defining the object and purpose of qualimetric assessment; 2. Theoretical substantiation of the structure of the assessment object; 3. Identification of quality criteria and indicators; 4.*

Construction of a hierarchical qualimetric model; 5. Determination of weight coefficients; 6. Development of assessment scales; 7. Organization and conduct of expert assessment; 8. Mathematical processing and generalization of results; 9. Interpretation of results and validation of the model. The qualimetric model is characterized, which demonstrates the high efficiency of the didactic model of resource-oriented training of bachelors of therapy and rehabilitation based on the evidence-based approach.

Key words: *qualimetric modeling, qualimetric model, didactic model, didactic conditions, resource-based learning, research work, research competence, educational consulting, expert evaluation, evidence-based approach.*